

Pan	103
De Pije	111
Het verhoor	115
De bedevaart	118
Het strand aan het eindpunt van lijn 12	124



VOORWOORD

Ja, kalverliefde was het wel toen ik in 1965 voor het eerst tot over mijn oren verliefd werd op een medestudent van de Latijnse School, een kleinseminarie voor laatgeroepenen in Gemert. De liefde was overrompelend. Ik kwam op het seminarie terecht na het veel te vroege overlijden van mijn moeder (46 jaar nog maar) toen ik troost vond in het van huis uit meegekregen Rooms Katholieke geloof.

In het overlijden van mijn moeder heb ik na een lange moeilijke periode uiteindelijk berust, de affaire met de medestudent en de reacties daarop heb ik echter jaren achtereen als vernederend en traumatisch ervaren. Aan het eind van mijn verblijf op het kleinseminarie maakte ik een half psychotische periode door waardoor ik uiteindelijk bij een psychiater terechtkwam. De seksuele revolutie en de homo-emancipatie moesten nog op gang komen. Homoseksualiteit werd in de eerste helft van de zestiger jaren - zeker door de katholieke kerk - nog steeds niet geaccepteerd. Integendeel het werd sterk afgekeurd met alle voor mij negatieve gevoelens van dien. Homo's waren smeerlappen bij wie je ver uit de buurt moest blijven.

Toen ik in 1984 uit de kast kwam, scheidde ik na twaalf jaar huwelijk van mijn lieve vrouw die alle begrip voor mij heeft opgebracht. Ik heb toen voor haar, mijn familie, mijn schoonfamilie en vrienden een novelle geschreven waarin ik de aanloop naar de gebeurtenissen en de traumatische ontknoping uiteenzette.